

[Sundhedsministeren]

entbehandling.

Hertil kommer også, at de kan give både borgerne og politikerne et langt bedre grundlag for at medvirke i en diskussion om de geografiske forskelle i behandlingsmønsteret, som man i dag ved findes på en række sygdomsområder – og dermed også reelt give et bedre grundlag for en diskussion med lægerne om patientbehandlingen.

Spm. nr. S 171

Til *justitsministeren* (13/7 88) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvorvidt han deler den opfattelse, som direktør Frederik Schydt den 6. juli 1988 har tilkendegivet over for Holbæk Amts Venstreblad, og hvorefter forholdene i Libanon har forandret sig til det værre?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen i Holbæk Amts Venstreblad den 6. juli 1988 »Flere libanesere vil blive udvist« samt svaret på spørgsmål 31 (Retsudvalget, alm. del – bilag 46).

Svar (22/7 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der har oplyst:

»Direktørens udtalelser om, at forholdene i Libanon er forværret, vedrører situationen i det tidlige forår 1987, hvor behandlingen af asylsager vedrørende libanesiske statsborgere blev stillet i bero, indtil man havde modtaget ajourførte oplysninger om den da igangværende udvikling i Libanon. Det billede, der herefter tegnede sig, viste, at situationen var forværret, hvorfor alle asylansøgere, der havde fået afslag på deres ansøgning, fik lejlighed til at få deres sag vurderet på ny. Alle senere afgørelser er naturligvis truffet på dette nye grundlag.

Artiklen i Holbæk Amts Venstreblad må således bero på, at den pågældende journalist har misforstået den telefoniske redegørelse, som direktøren har givet til brug for artiklen.«

Jeg kan henholde mig til direktoratets udtalelse.

Spm. nr. S 172

Til *justitsministeren* (13/7 88) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Libanon i dag kan betegnes som et land, der er trygt i den forstand, at libanesere, der har fået afslag på anmodning om politisk asyl i Danmark, kan sendes til Libanon, uden at Danmark derved overtræder reglerne for tilbagesendelse af asylansøgere?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 171.

Svar (20/7 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er Direktoratet for Udlændinge, som efter udlændingelovens § 7 i 1. instans tager stilling til, om der kan meddeles asyl. Direktoratets afgørelse kan – medmindre ansøgningen skønnes åbenbart grundløs – indbringes for Flygtningenævnet.

Ved afgørelser efter udlændingelovens § 7 lægges der afgørende vægt på, om ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet kan risikere at blive udsat for en sådan forfølgelse, som er omfattet af bestemmelsen. Er en asylansøgning endeligt afslået af danske myndigheder, er afgørelsen således udtryk for, at den pågældende uden at risikere en sådan forfølgelse, som er omfattet af § 7, vil kunne vende tilbage til hjemlandet eller til et førsteasylland.

Udrejser en udlænding, som har fået afslag på en asylansøgning, ikke frivilligt af Danmark, påhviler det efter udlændingelovens § 30, stk. 2, politiet at drage omsorg for, at udrejse sker. Efter udlændingelovens § 31 må udsendelse ikke ske til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Politiet vil ved afgørelsen heraf normalt kunne lægge afgørelsen i asylsagen til grund, idet denne er udtryk for, at udsendelse kan finde sted. Politiets afgørelser om udsendelse kan efter udlændingelovens § 48, stk. 1, påklages til Justitsministeriet.

Afgørelser efter udlændingelovens § 7 og efter lovens § 30, jf. § 31, træffes efter en samlet, konkret vurdering af sagen, herunder af oplysningerne om den pågældendes forhold i sit hjemland. Dette gælder også for så vidt angår afgørelser vedrørende libanesiske statsborgere.